

Ikuisen optimistin tarina

Sairastuin vuonna 2013 tavallista kovemman flunssan jälkeen, voimat eivät vaan ikinä palanneet kunnolla. Sairaus hiipi pahemmaksi pikkuhiljaa kahden ensimmäisen vuoden ajan, kun en ymmärtänyt olevani sairas, ja välillä ollessani parempi levon jälkeen lähdin tekemään jotain fyysisempää hetkeksi, jonka jälkeen kunto romahti astetta huonommaksi. Tajusin siis jättää kaiken rasituksen minimiin, mutta vasta diagnoosin googletettuani kaksi vuotta sairastettuani aloin ymmärtää todella, mistä on kyse.

Sain Olli Pololta LDN:ää, jonka avulla sain päätä hieman pinnalle ja kuntoutuksen alkuun. Täydellisellä rasituksen välttämällä olen saanut toimintakykyä takaisin pikkuhiljaa ja tunnelin päässä on jo valoa, koska kykenen huolehtimaan itsestäni ja pääsen pienille matkoille ja jaksan tavata perhettäni ja ystäviäni. Kognitiiviset ongelmat ovat korjaantuneet nopeiten, joten jaksan lukea ja kirjoittaa ja selata nettiä.

Sairaus on opettanut minulle, että onnen voi löytää myös sisäisistä asioista, kun ulkoiset toiminnot on rajattu omaan kotiin. Olen myös todella onnekas, koska en romahtanut missään kohtaa pitkäksi aikaa vuodepotilaaksi, minulla ei ole liitännäissairauksia ja lähipiirini uskoo, ymmärtää ja tukee minua.

”Olisin itsekin säästynyt todella paljon inhimilliseltä tuskalta, jos edes yksi seitsemästä lääkäristä olisi osannut epäillä sairauttani siinä kohtaa, kun hain heiltä apua.”

Miksi juuri tästä sairaudesta pitää pitää niin paljon meteliä? Enhän minäkään näytä yhtään sairaalta ja monilla vammaisilla on ihan yhtä paljon kipuja ja fyysisiä rajoituksia? Vastaus on, että siksi, että tutkimustietoa kyllä on, mutta Suomessa eivät viranomaiset vaivaudu ottamaan selvää, joten lääkärit eivät osaa tunnistaa oireita ajoissa eivätkä siten osaa myöskään auttaa. Olisin itsekin säästynyt todella paljon inhimilliseltä tuskalta, jos edes yksi seitsemästä lääkäristä olisi osannut epäillä sairauttani siinä kohtaa, kun hain heiltä apua. Olen käyttänyt tuhansia euroja yksityislääkäreiden vastaanottoihin, kun asia olisi voitu hoitaa terveyskeskuslääkärin tapaamisella.

Nykyisen tutkimustiedon määrä ja laatu ei ole parhaimmasta päästä, koska rahoitus puuttuu, mutta siitä huolimatta sitä on jo niin paljon, ettei kukaan ammattitaitoinen lääkäri voi nostaa käsiä pystyyn ja sanoa että "olet vain kuvitellut nämä oireesi, lähde lenkille, niin pääsi virkoaa".